

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718940559072/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

— Min Fader sagde tidt: Du bli'er ei mæt
Af Rigdom, før din Mund er fuld af Jord.
— Nu skal han see. Ja han skal undre sig.
— Og Jørgen og Johanna. — Har jeg Raad
At skjenke hende Noget af mit Guld!
— Nei, nei! — Det gaaer ei an! — Men dog jeg vil
Af Bjerget op, jeg vil ei længer blive.
— Ja, Jørgen, nu skal ogsaa vi tilsidst
Vort Bryllup holde!

Hun kalder.

Kom, du Fjeldets Drot,
Og hør mit Kald! Jeg vil af Hulen op.

FJELDKONGEN. ULRIKKA.

FJELDKONGEN

staaer pludselig for hende og siger:

Det kan du, men da lukkes Bjergets Port,
Og aldrig vender du til os tilbage.

ULRIKKA.

Kan da jeg aldrig spinde Guldtraad meer?

FJELDKONGEN.

Nei aldrig.

ULRIKKA.

Saa er det bedst, jeg spinder lidt endnu,
Thi Ingen vide kan, hvad han behøver.

*Hun sætter sig igjen til Rokken, Sangen lyder atter
stærkere.*

ULRIKKA

kommer igjen frem.

Nei! Jeg har ingen Ro for disse Toner;
De drage mig af Bjerget op. Jeg kan
Ei blive længer.